

vil give en indtægtsstigning på 450 mill. kr. (Stigende skatter på grund af stigende indkomster¹⁾). Arbejdsløshedsdagpengene falder med 2,5 mia. kr.²⁾, altså en positiv samlet effekt på 3 mia. kr., hvilket skal sammenholdes med indtægtsfaldet på 8,9 mia. kr. Det er igen en førsteårseffekt, som givetvis vil forbedres med tiden.

Det bemærkes, at lovforslaget er en genfremsættelse af et i 1. samling fremsat forslag, se Folketingstidende 1976-77, 1. samling, sp. 2558 og 3822 samt tillæg A, sp. 2471.

¹⁾ Vi er kommet frem til dette tal ved at sætte stigningen i beskæftigelsen til 50.000. Den marginale skattesats er sat til 0,45 (Helge Brink i „Juristen og Økonomen“ 1976 nr. 28), den gennemsnitlige timeløn til 35 kr., det gennemsnitlige årlige antal arbejdstimer til 2.000, det offentlige udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse til 5,1 mia. kr. og antal årlige arbejdsløse til 100.000. Herefter ser regnestykket således ud:

²⁾ Beregnet som $5,1 \times \frac{1}{2}$ - da vi regner med, at faldet i ledigheden kun falder på de forsikrede, hvorefter arbejdsløshedsdagpengeudgifterne halveres.